

«El meu gran refugi: el mòbil i els amics»

14 reflexions sobre el confinament obligat des d'una mirada adolescent

Davant la situació excepcional que estem vivint, la pedagoga i educadora emocional Eva Bach (autora de llibres com *Pares i mares influencers* (<https://www.catorze.cat/noticia/13076/amor/sexe/tinder/adolescencia>), escrit amb Montse Jiménez, o *Educar per estimar la vida* (<https://www.catorze.cat/noticia/5736/educar/estimar/vida>)) ha escoltat a més de mig centenar de nois i noies per saber com viuen el confinament. Inspirant-se en el que li han explicat, ha elaborat aquestes catorze idees sobre com se senten, com ho viuen i què necessiten.

Foto: Matheus Ferrero

1. El meu gran refugi aquests dies són el mòbil i els meus amics i amigues. Però el millor sou vosaltres, família.
2. Encara que a vegades ens enfadem, que sembli que no m'importeu i que us ho digui massa poc: us estimo molt i molt.

- 3.** Vint-i-quatre hores junts cada dia es pot fer una mica pesat, però quina gran oportunitat! Per a petits plaers com dinar, jugar, conversar o riure plegats. Per pausar i alentir el ritme, estrènyer els nostres llaços i descobrir noves maneres de viure.
- 4.** Mirem de posar-nos les coses fàcils i atenguem les necessitats de cadascú. Hi ha d'haver estones en què dialoguem i estones en què no ens parlem. Que pugui fer coses a porta tancada, a la meva habitació.
- 5.** Si em veieu aïllat en el meu món, no penseu que soc insolidari, em dol quan veig tant dolor i pateixo per tu, mare, per tu, pare, per tu, àvia, i per tu, avi.
- 6.** A vegades em costa parlar-ne i compartir-ho. Però veure com van pujant els contagiats, com mor i pateix tanta gent, creieu que em deixa indiferent?
- 7.** Aquieteu-me i no deixeu que entri en pànic. Encara que ja sigui més gran, necessito paraules dolces com quan era infant. No feu cas de la meva cara, les acollirà i agrairà la meva ànima.
- 8.** Necessito aferrar-me a l'esperança: si la nostra gent gran va passar una guerra, nosaltres superarem aquesta pandèmia. Tornarem a trepitjar la sorra de la platja, a somiar desperts damunt de l'herba, a contemplar la lluna sota les estrelles.
- 9.** M'imagino que us sonarà una mica estrany, que us digui jo el que normalment em dieu vosaltres: preneu-vos tot això seriosament, cuideu-vos molt i no feu rucades.
- 10.** Vosaltres, avis i àvies, quedeu-vos quietets a casa, que us estimo més que a ningú i em feu molta falta. Aviat ens podrem fer la més gran de les abraçades. Mentrestant, truqueu sempre que vulgueu, estigueu tranquils i aguanteu.
- 11.** Als profes us demano que us cuideu molt. Encara que us pugui estranyar, us apreciem i us trobem a faltar. Després d'aquest pal de confinament, tornar a classe no estarà gens malament.
- 12.** Amb els deures no us passeu massa, que també ens en posen els altres. I, si us plau, no ens n'ompliu tot el dia, que ens cal temps per reflexionar i millorar aspectes de la nostra vida.
- 13.** A tots els meus amics i amigues, us trobo a faltar com l'aire que es respira. I encara que sigui fan de les pantalles, el que més enyoro és el vostre tacte.
- 14.** Per si algú encara dubta del meu altruisme, m'ofereixo a passejar el gos cada dia i a baixar les escombraries.